

[Landbrugsministeren.]

terræn nord for Fjølstervang, hvorfra det naturlige afløb ad forskellige vandløb når Rimershus Bæk og Høllet Bæk, der løber ud i Vorgod Å. Mens lejet var i drift, skulle der iagttages visse forsigtighedsforanstaltninger, og da det blev nedlagt, forsøgte man at anlægge to kunstige søer. Formålet med søerne var at opnå en bundfældning af skadelige stoffer, inden vandet løber ud i vandløbene. Imidlertid drejer det sig om skadelige stoffer, der er opløst i vandet, og en del af de kemiske processer finder først sted, når disse opløste stoffer, der ikke kan bundfældes, underkastes en iltning i vandløbene neden for brunkulslejet.

Ved landbrugsministeriets vurderinger af betydning for sagen i det hele taget må det være reglerne i vandløbslovens § 5, stk. 1, der bringes i anvendelse, og dér står ganske klart, at bl. a. væsker, der kan skade eller forurene vandløb, herunder forgiftede dets vand, ikke må tilføres vandløbene. Men det tilkommer domstolene at tage stilling til, om vandløbslovens § 5, stk. 1, kan anvendes på skadelige stoffer, der dannes i jordbunden.

Det er mig bekendt, at der på foranledning af en anmeldelse fra en dambruger for tiden verserer en sag om forurening af vandløbet fra det her omhandlede brunkulsleje. Som det formentlig er hr. Vivike bekendt, skal vandløbsretterne tage stilling til tekniske foranstaltninger, som ønskes foretaget. Men juridiske spørgsmål afgøres i sidste instans af domstolene, og landbrugsministeriet har ikke i vandløbsloven hjemmel til at blande sig i disse afgørelser. Jeg kan derfor beklageligvis ikke gøre noget for at standse den meget stærke forurening af Vorgod Å.

Vivike: Jeg takker landbrugsministeren for svaret, men tilfreds var jeg ikke, hvad ministeren nok heller ikke havde ventet.

Jeg vil give ministeren det råd — juridisk og paragrafmæssigt havde ministeren

jo ret — at nu giver vi sådan set pokker i domstole og landvæsensretter. Nu har landvæsensretten jo arbejdet med dette problem i flere år, og det er ikke blevet ændret. Jeg er glad for, at hr. Jens Foged har interesseret sig for det. Skulle hr. Jens Foged og landbrugsministeren og jeg nu ikke tage og udgøre et team og se at få stoppet det foretagende på tværs af alle dommere og paragraffer og retter? Jeg tror, vi kan, hvis vi tre stikker hovederne sammen.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg synes jo nok, det var et lidt dristigt synspunkt, der nu kom frem, at vi skulle give pokker i domstole og retter. Jeg skal afholde mig fra at kommentere de konsekvenser, der kunne opstå, hvis noget sådant overhovedet var ærlig ment. Det lader sig jo ikke gøre. Jeg kan føje til over for hr. Vivike, at det ikke er mangel på interesse for sagen, der bevirker, at tilstandene er, som de er; vi ville da gerne, hvis der var mulighed for det, medvirke til at ændre dem. Jeg kan oplyse hr. Vivike om, at Hedeselskabet er ved at sætte en omfattende undersøgelse i gang også med henblik på, om man ad forskellige veje kan forebygge det, der her er sket, ud fra samme oprigtige ønske om at fjerne de meget ubehagelige skadelige virkninger. Hvis denne undersøgelse og de forsøg og prøver, som man agter at foretage, kunne føre til en løsning, så tror jeg, at alle kunne være tilfredse dermed. At der så måske kan blive et økonomisk problem, er en anden ting, og det må vi så overveje. Men rent juridisk har vi kun én vej at gå.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Orla Møller* til undervisningsministeren:

„Hvornår agter ministeren at løse problemerne omkring kursus- og vejledningstimer i forbindelse med gennemførelsen af læreruddannelsesloven af 1966?“